

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلسله خانوادہ مسلمان ۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين،
ولا عدوان الا على الظالمين، والصلاة والسلام
على محمد الذي ارسله ربه رحمه للعالمين و
على آله و صحبه اجمعين.

اسلام مردان و زنان را به آراستگی، زیبایی، پاکیزگی و حفظ پوشش اسلامی و حجاب فرا می خواند. خداوند متعال فرموده اند:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۗ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾
(الاعراف / ۳۲)

«ای پیامبر! بگو: زینت‌هایی را که خدا برای بندگانش پدید آورده و نیز روزی‌های پاکیزه را چه کسی حرام گردانیده؟ بگو: این (نعمت‌ها) در زندگی دنیا برای کسانی است که ایمان آورده‌اند و در روز قیامت خاص آنان می‌باشد. این گونه آیات خود را برای گروهی که می‌دانند به روشنی بیان می‌کنیم.»

همچنین اسلام زنان اهل ایمان را به دوری از عریان نمودن جسم و ظاهر شدن در جلو چشم بیگانگان دعوت می‌کند و خطاب به همسران رسول خدا صلی الله علیه وسلم می‌فرماید: ﴿فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ (الاحزاب / ۳۳)

«در خانه‌های خویش مستقر شوید و هم‌چون (زنان) زمان جاهلیت اول، خود را به دیگران ننمایانید.»

و به صراحت به آنان و زنان و دختران مسلمان دستور فرموده که در حضور مردان بیگانه حجاب، حرمت و متانت خود را حفظ نمایند و می‌فرمایند: ﴿يَتَأْتِيَ آلَ النَّبِيِّ قُلُوبًا لَّيُؤْخَذَ مِنْكُمْ بَأْسٌ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ﴾ (الاحزاب / ۵۹)

«ای پیامبر به زنان و دختران و زنان و دختران مؤمنان بگو: پوشش‌های خود را بر خود فروتر بگیرند.»

«جلباب» پارچه‌ای بوده که سر و گردن و سینه زنان را می‌پوشانیده است. نیشابوری در تفسیر آن آیه می‌گوید: «در آغاز ظهور اسلام زنان براساس عادت عصری جاهلی محجبه نبودند و با لباس و پوشش عادی به میان مردان می‌آمدند. و پس از آن بود که به آنان دستور داده شد، سر و گردن خود را بپوشانند.»

همچنین خداوند متعال به خاطر آن‌که لباس را برای محافظت از بدن در مقابل گرما، سرما و برای ستر عورت در اختیار انسان قرار داده، بر او منت نهاده و می‌فرماید: ﴿يَسْبِيحُ ءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوَاءَ تَكُمُ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ (الاعراف / ۲۶)

«ای فرزندان آدم به حقیقت ما برای شما لباس را فرو فرستادیم که عورت‌های شما را می‌پوشانده و برای شما

زینتی به شمار می‌رود، ولی بهترین جامه، (لباس) تقواست».

رسول خدا صلی الله علیه وسلم به این موضوع اشاره فرموده‌اند که اگر بدن زنان از زیر لباس معلوم باشد، پوشش و حجاب به حساب نمی‌آید و در این رابطه فرموده‌اند:

«هستند زنانی که (در ظاهر) لباس بر تن کرده‌اند، اما لخت و عریانند، گمراه و گمراه‌کننده‌اند، آنها هیچ‌گاه به بهشت برده نمی‌شوند و بوی آن را هیچ‌گاه احساس نخواهند کرد» (مسلم و مالک)

هم‌چنین اسلام ستر عورت را جزو لوازم شرم و حیاء برشمرده و حیاء و شرم را جزو ایمان به حساب آورده است و پوشانیدن جسم، خصلتی طبیعی و فطری است که شیاطین می‌خواهند هم‌چنان که پوشش آدم و حوا را برای اولین بار برداشتند، با استفاده از همه وسایل امروز مانند فیلم، عکس و ...، زنان مسلمان را با آن بیگانه نمایند.

خداوند متعال می‌فرماید: ﴿فَوَسَّسَ هُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ هُمَا مَا وَدَرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝﴾ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝ ﴿فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا مَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۝﴾

وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٢﴾ (الاعراف / ۲۰-۲۲)

«پس آن دو را با فریب به سقوط کشانید. پس چون آن دو از (میوه) آن درخت (ممنوع) چشیدند، برهنگی‌هایشان بر آنان آشکار شد و به چسبانیدن برگ (های درختان) بهشت بر خود آغاز کردند. و پروردگارش بر آن دو بانگ زد: مگر شما را از این درخت منع نکردم و به شما نگفتم که در حقیقت شیطان برای شما دشمنی آشکار است».

حدود عورت مردان و زنان

از نظر شرعی «عورت» به قسمت‌هایی از بدن انسان گفته می‌شود که پوشانیدن آن واجب است و زن و مرد هر یک با توجه به طبیعت خود محدوده عورتشان با دیگری فرق می‌کند. حیاء، ادب و ستر و پوشیدن عورت را لازم می‌شمارند. عورت مردان از ناف تا زانوهایست و عورت زنان - که نباید آن را در حضور مردان بیگانه و نامحرم کشف نمایند - همه بدن آنان، به جز مچ هر دو دست و صورت اوست، که توضیح آن خواهد آمد.

شریعت اسلام پوشانیدن عورت را با لباس مناسب واجب گردانیده و خداوند متعال می‌فرماید: ﴿يَبْنِيْءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَرِّى سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا﴾ (الاعراف / ۲۶)

«ای فرزندان آدم! ما لباسی را برای شما مهیا کرده‌ایم که عورت‌های شما را بپوشاند و لباسی زینتی را (نیز برایتان ساخته‌ایم)».

شریعت اسلام کشف عورت را در حضور هیچ‌کس و نگاه به عورت را به هیچ‌کس اجازه نداده است و همه حرف‌های موجود فاسد و ناروا در میان جامعه‌های غیردینی و غیراخلاقی را مردود می‌شمارد و خواندن نماز را بدون ستر عورت صحیح نمی‌شمارد. و می‌فرماید: ﴿خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ (الاعراف / ۳۱)

«در هر مسجد و (عبادتگاهی) لباس خویش را بپوشید و (آراستگی را حفظ کنید)».

حتی اگر انسانی خود در تنهایی و خلوت هم باشد، ادب و اخلاق ایجاب حکم می‌نماید که عورت خویش را بپوشاند، تا ملائک خداوند را همراه با خود احساس نماید.

دلایل وجوب ستر عورت در سنت نبوی بسیار می‌باشند که از جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود: «به جز در کنار همسرتان عورت خود را برای دیگران آشکار نسازید» (مسند احمد)

«بالتر از زانو و پایین‌تر از ناف عورت هستند» (دار قطنی و بیهقی)

«عورت مرد میان ناف و زانوی اوست» (مسلم و احمد و ابوداود)

«مردان به عورت مردان و زنان به عورت زنان دیگر نگاه نکنند، و دو مرد در یک بستر ن خوابند و دو زن در یک بستر در کنار هم ن خوابند».

این حدیث اخیر دلیل واضح و قاطع در مورد حرام بودن نگاه به عورت است و نگاه متقابل زن و مرد به عورت یکدیگر نارواست.

آراء علما در مورد حدود عورت الف. مردان

به جز مالکیه همه فقها و علما بر این باورند که عورت مرد حد فاصل ناف و زانوی اوست؛ «زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم در جایی نشسته بودند که باد زانوی او را کشف نمود، و در این هنگام که عثمان رضی الله عنه داشت به حضور ایشان می‌رسید، رسول خدا صلی الله علیه وسلم زانویش را پوشانید» (بخاری).

در این مورد که آیا خود ناف و زانو عورت‌اند یا خیر؟ امام غزالی می‌فرماید: رأی صحیح آن است که خود زانو و ناف عورت نیستند. از امام شافعی روایت شده است که زانو عورت نیست اما ناف عورت است و شافعی بر این باورند که پوشانیدن مقداری از زانو و ناف به خاطر آن‌که عورت به صورت کامل پوشیده باشد، واجب است. حنابل هم چون شافعی عورت مرد را حد فاصل میان ناف و زانوی او می‌دانند و به این حدیث رسول خدا صلی الله علیه وسلم استدلال می‌نمایند که: «عورت مرد از ناف تا زانوی اوست».

ب. زنان

علما در این مورد اتفاق نظر دارند که به جز دست‌ها و چهره زنان، همه بدن آنان عورت است و باید در حضور مردان بیگانه پوشیده باشد؛ زیرا خداوند متعال می‌فرماید: «يُدْبِرْنَ عَلَيْنَ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ» (الاحزاب / ۵۹) «جلبایها [روسی‌های بلند] خود را بر خویش فروافکنند».

هم‌چنین رسول خدا صلی الله علیه وسلم خطاب به اسماء فرمود:

«ای اسماء! هرگاه زنان به سن بلوغ رسیدند، به جز صورت و کف دست‌شان، نباید قسمت دیگری از بدن‌شان دیده شود» (ابوداود).

و این حدیث دلیلی است بر روا بودن کشف چهره و دست‌ان.

اما در مورد حدود عورت زنان فقها به جز مالکیه اختلاف نظر دارند، و در کل دارای سه‌گونه رأی هستند:

- ۱ - امام احمد می‌گوید: همه بدن زنان به جز کف دست‌ان و صورت عورت می‌باشد.
- ۲ - امام شافعی می‌گوید: همه بدن زنان به غیر از صورت و کف دست‌ان عورت می‌باشد و پشت و رو و کف پا نیز عورت است. (الوسیط ج ۲ ص ۷۸۰ - الروضه معنوی: ۱۹۰ ص ۳۸۳)
- ۳ - امام ابوحنیفه می‌گوید: همه بدن زنان به غیر از کف دست‌ان و چهره و کف و روی پا و جایی که

خلخال می‌بندند، عورت می‌باشد. (مغنی المحتاج ج ۱ ص ۱۸۵ - الشرح الكبير ج ۱ ص ۲۱۱)

علت تفاوت دیدگاه علما به تفاوت نظر آنها در مورد تفسیر آیه «إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا» (نور ۳۱) برمی‌گردد. لازم به یادآوری است که انسان‌های خنثی منزلی هم‌چون مردها دارند و زنان در حضور آنها نباید عورت‌شان را کشف نمایند؛ زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم اجازه نمی‌داد آدم‌های خنثی وارد مجلس زنان بشوند. مردانی که با زن محرم می‌باشند عبارتند از: پدر، پدربزرگ، پدر همسر، پسران همسر (از زنی دیگر) و برادران رضاعی و نسبی و فرزندان برادر و خواهر، که زن می‌تواند در حضور آنها تنها زینت و آراستگی خود را کشف نماید، هم‌چنین پیرمردان و کودکان نابالغ و زنان هم دین هم حکم محارم را دارند. خداوند متعال در این رابطه فرموده‌اند:

«قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُونَ فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ»
وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُدْبِرْنَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خُمُرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُدْبِرْنَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ

غَيْرُ أُولَى الْأَرْزَةِ مِنَ الرَّجَالِ أَوْ الْوَلَدِ الَّذِي لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ الْنِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبَنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٠﴾ (النور/ ٣١-٣٠)

«ای پیامبر! به مردان مؤمن بگو (از زنان نامحرم) چشمان خویش را فرو گیرند و عورت‌های خویشان را (با پوشانیدن و دوری از پیوند نامشروع) مصون بدارند. این برای ایشان زینده‌تر و محترمانه‌تر است. بی‌گمان خداوند از آنچه انجام می‌دهند آگاه است * و به زنان مؤمنه بگو: چشمان خود را (از نامحرم) فرو گیرند و عورت‌های خویشان را (با پوشاندن و پرهیز از رابطه نامشروع) مصون دارند و زینت خویشان را (هم‌چون سر، سینه، بازو، ساق گردن، خلخال، گردنبند و بازوبند) نمایان نسازند؛ مگر آن مقداری که معمولاً پیدا هستند (مانند دستان و صورت) و روسری‌های خود را به یقه و گریبان‌هایشان آویزان کنند و زینت (اندام و زیورات) خود را نمایان نسازند، مگر برای شوهران‌شان، پدران‌شان، پدران شوهران‌شان، پسران‌شان، پسران شوهران‌شان، برادران‌شان، پسران برادران‌شان، پسران خواهران‌شان و زنان (هم‌کیش) خودشان، کنیزان‌شان و دنباله روانی (مانند: افراد خنثی و ابله، پیران فرتوت و افراد فلج) که نیاز جنسی در آنها نیست و کودکانی که هنوز بر عورت زنان آگاهی پیدا نکرده‌اند و پاهای خود را (به هنگام راه رفتن به زمین) نکوبند تا زینت‌های پنهانی‌شان نمایان نشود. ای

مؤمنان! همگی به سوی خدا برگردید تا رستگار (و سعادتمند شوید)».

لازم به گفتن است که زنان درحضور محارم مرد و زن خود و خدمتکارانی که دارای غریزه جنسی نیستند و خوف و فتنه و فساد در موردشان وجود ندارد می‌توانند زیورات و زیبایی خود را بپوشانند و هم‌چنین به هم زدن پابند، دست‌بند و غیره برای جلب توجه نامحرم حرام و نامشروع است.

حدود عورت زنان که در حضور افراد محرم

مرد و زن می‌تواند آن را بپوشاند، از سینه تا زانوست. اما مالکیه می‌گویند: به جز سر و دست همه قسمت‌های دیگر بدن زنان حتی در حضور محارم او نباید بدون پوشش باشد. برای مثال روا نیست در حضور افراد محرم خود حتی پدر و برادر سینه، ران و پشت خود را بپوشاند.

اما زمانی که به سن پیری رسیده‌اند می‌توانند پوشش و لباس معمولی را بدون آن‌که بدن‌شان نمایان باشد - بیرون بیاورند؛ زیرا خداوند متعال می‌فرماید: «وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ (النور / ٦٠)

«زنان زمین‌گیر شده‌ای که امید و تمایلی به ازدواج ندارند، اگر لباس‌های خود را (با حفظ پوشش بدن) بیرون بیاورند (و با لباس معمولی با دیگران معاشرت کنند)

گاهی بر آنان نیست. در صورتی که هدف آنان (خودنمایی) و نشان دادن زینت نباشد. (اما به خاطر آن‌که سالمندان سرمشق جوانان هستند) اگر عفت و احتیاط را مراعات کنند برایشان بهتر است و خداوند شنوای (گفتارها) و آگاه (از کردارها) است».

اما زن و شوهر اجازه دارند به همه بدن یکدیگر (به جز عورت) نگاه نمایند.

ج. عورت کودکان

در مورد محدوده عورت کودکان علما دارای دو دیدگاه هستند.

دیدگاه اول متعلق به اکثریت و جمهور علما و دیدگاه دوم مربوط به فقهای مذهب امام شافعی است. جمهور یا اکثریت علما می‌گویند: عورت کودکان دختر با کودکان پسر با هم فرق می‌کنند.

۱- عورت دختران: کودکان دختر حدود عورت‌شان به دو صورت است.

اول: حدودی که هم‌چون دختران عاقل و بالغ پوشانیدن آن واجب و عبات است از مابین زانو و ناف.

دوم: قسمتی از بدن که پوشانیدن آنها مستحب است و به دخترانی مربوط می‌شود که هنوز به سن بلوغ نرسیده باشند که اضافه بر حدود ناف تا زانوان مستحب است سینه و بازوها و پشت و پهلوی و سر و سینه و ساق و گردن او پوشیده باشد.

لازم به یادآوری است که دختران دوازده سیزده ساله اگر آن قسمت‌ها از بدن‌شان به هنگام نماز نمایان شود، لازم است نمازشان را پس از پوشانیدن آن دوباره بخوانند. اما دختران کم‌سن و سال‌تر اگر چنین چیزی برایشان پیش بیاید، لازم نیست نمازشان را اعاده کنند.

۲- عورت پسران: در مورد پسران که چه قسمتی از بدن‌شان عورت به حساب می‌آید، رأی راجح آن است که اگر سن آنها کمتر از نه سال باشد، کشف و نگاه کردن به حد فاصل ناف تا زانوی‌شان جایز نیست. اما بقیه بدن او مانعی ندارد.

لباس

آراستگی از طریق لباس شامل مرد و زن می‌شود و برای مرد مستحب است که: سیما، ظاهر و لباس او زیبا و آراسته باشد و این آراستگی از نظر شرعی و طبیعت بشری کاری مطلوب است. اما برای مردان پوشیدن لباس ابریشم خالص و استفاده از انگشتر، ساعت، دست‌بند، گردن‌بند، دسته کلید و ... ساخته شده از طلا و نقره حرام است. هم‌چنین استفاده از ظروف طلا و نقره برای مرد و زن حرام است. رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند:

«لباس ابریشم و دیباج بر تن نکنید و در ظروف طلا و نقره آب و غذا ننوشید و نخورید و ...؛ زیرا این‌گونه ظروف در دنیا و در قیامت از آن شما خواهد بود.» (متفق علیه)

و روایت شده است که: «هرکس به خداوند و جهان پس از مرگ باور دارد، از پوشیدن لباس ابریشم و استعمال طلا پرهیز نماید.» (احمد).

علت حرام بودن استعمال ابریشم و طلا برای مردان جلوگیری از تکبر، خودخواهی و شکسته شدن قلب نیازمندان و از طرف دیگر مردانگی و غیرت با پوشیدن لباس‌های نازک، زنانه و بسیار نرم سازگاری ندارد. اما استعمال طلا برای دندان اگر جایگزین مناسب دیگری نباشد، مانعی ندارد، و استعمال ابریشم برای مردانی که ناراحتی پوستی دارند و پزشک متخصص و مسلمان، هیچ پارچه دیگری را برای او مناسب نداند، مانعی ندارد. هم‌چنین به هنگام خواندن نماز برای ستر عورت اگر هیچ پارچه و لباسی به جز ابریشم نباشد، استعمال آن بلامانع است.

پوشیدن لباس حریر با هر رنگ و کیفیتی که باشد، در منزل و برای خویشاوند شوهر و آرایش مو به وسیله نوارهای ابریشمی و استفاده از زیورآلات طلا و نقره و دیگر زیورآلات به خاطر سازگاری آنها با سرشت زنانه و جلب توجه شوهر برای زنان به ویژه زنان شوهردار جایز است. اما نباید خود را در معرض نگاه نامحرم قرار دهند.

شروط لباس پوشیدن

پوشیدن لباس نو و تمیز همراه با تواضع و به دور از اسراف و تبذیر مستحب است زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم می‌فرماید:

«هرگاه خداوند نعمت مال و ثروتی را به کسی بدهد، دوست دارد که آثارش را در او مشاهده فرماید.» (بیهقی)

و در واقع استفاده از نعمت‌های خداوند در لباس و خوراک نوعی شکر و سپاسگزاری اوست و در روزهای عید، جمعه و جماعات مستحب است که از بهترین و پاکیزه‌ترین لباس موجود استفاده شود.

پوشیدن لباس پاکیزه و پاکیزگی بدن و سر و صورت مستحب است؛ زیرا جابر رضی الله عنه روایت می‌نماید که: «روزی رسول خدا به نزد ما آمدند، و مردی ژولیده مو را با لباس‌های نامرتب و ناتمیز نزد ما دید و فرمود: این مرد چیزی نداشت که موهایش را با آن شانه کند و لباس‌هایش را تمیز و مرتب نماید.» (ابوداود)

این حکم شامل زن و مرد می‌شود. هم‌چنین فرموده است: «هر یک از شما که موی (سر و رویش) دارد، آن را مرتب و پاکیزه نگاه دارد.»

مرتب نمودن و اصلاح لباس و کفش کاری است مستحب و ابوهیریه می‌گوید: از رسول خدا صلی الله علیه وسلم روایت می‌نماید که: «هرگاه بند کفش‌تان پاره شد، با آن وضع به راه خود ادامه ندهید و آن را درست کنید.» (مسلم)

لازم به یادآوری است که هرگونه و هر مدل لباسی که سبب تکبر و خودخواهی بشود، و یا پوشیدن آن به معنی گرویدن و پذیرفتن دین و آیین غیر از اسلام باشد و یا

نشانه وابستگی به دسته‌ها و باندهای منحرف و فاسد تلقی شود، حرام و نامشروع است.

شرایط لباس پوشیدن از خانم‌ها:

چنانچه زنان در داخل منزل و یا در حضور افراد محرم و کودکان قرار داشته باشند، واجب است که بدن آنها از بالای سینه تا زانو و پشت و پهلوی آنها پوشیده باشد.

اما در خارج منزل، لازم است شرایط زیر را مراعات کنند:

۱ - گشادگی: لباس زنان باید تا حدودی راحت و گشاد باشد و تمامی بدن خود را - به جز از مچ دست‌ها به پایین و صورت - بپوشاند؛ زیرا پوشیدن لباس تنگ و بدن چسب، نامشروع است.

۲ - ضخامت: لباس خانم‌ها باید به صورتی ضخیم باشد که بدن آنها قابل رؤیت نباشد، تا زمینه فتنه، فساد و ناهنجاری را در خانواده و جامعه فراهم ننماید.

۳ - عدم تفاخر: لباس خانم‌ها باید در ذات خود زینت و آرایش به حساب نیاید، و اگر این‌گونه باشد، باید از ظاهر شدن با آن در ملاء عام پرهیز نماید؛ زیرا خداوند متعال فرموده‌اند: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ﴾ (النور / ۳۱)

«زیبایی (و آراستگی) خود را جز برای شوهران خود نمایان نسازند».

لازم به یادآوری است که پوشیدن لباس‌های رنگارنگ، سبز، آبی، قرمز، زرد و غیره چنانچه بدن‌نما و نازک نباشند و تمامی بدن زن را پوشانیده باشد، بهتر است استفاده نشود و از پارچه‌ای استفاده کنند که جلب توجه ننماید.

۴ - عدم استعمال بوی معطر:

لازم است زنان هنگامی که قصد دارند از منزل خارج شوند، از استعمال عطر و مواد خوشبوکننده پرهیز نمایند؛ زیرا رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرموده‌اند:

«هر خانمی که مواد خوشبوکننده استفاده نموده از حضور در نماز جماعت «عشاء» خودداری نماید». (مسلم)

۵ - لباس شهرت: پوشیدن لباس‌هایی مانند لباس شاهزادگان و اشراف برای جلب توجه دیگران نامشروع است.

۶ - پوشیدن لباس مردان و لباس زنان کافر:

جایز نیست که زنان خود را به شکل و هیأت مردان در بیاورند و لباس آنان را بر تن کنند؛ زیرا «رسول خدا صلی الله علیه وسلم مردانی که لباس زنان و زنانی که لباس مردان را بر تن می‌کنند، مورد لعن و نفرین قرار داده است». (احمد و ابوداود و نسایی)

هم‌چنین جایز نیست که زنان مسلمان لباس ویژه زنان فاسد و غیرمسلمان را بر تن کنند، اما پوشیدن لباسی با شرایطی که گفته شد، هرچند زنان غیرمسلمان نیز از آن استفاده کنند، جایز است.

خلاصه سخن این است که جایز نیست که زنان با لباسی آراسته و رنگارنگ که جلب توجه بنماید، یا بر سر، مو، سینه، بازو و ساق عریان به کوچه و خیابان برود و یا در محل کار و ... در حضور مردان بیگانه حاضر شود.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله
وصحبه أجمعین.
وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.